

dertil, og det er den væsentligste Forandring, eller i hvert Fald maa jeg anse det for at være den væsentligste Forandring i Lovforslaget. Der er ogsaa en anden Forandring, der har Betydning, og som jeg skal komme tilbage til senere. — I §§ 2 og 3 er der ogsaa stiftet en Forandring, idet man i Stedet for en særlig Taxationskommission i nærværende Lov har indsat, at man skulde benytte Bueringsmændene, som ere besiddende i Henhold til Lov om Mark- og Veifred af 25de Marts 1872. Man vil altsaa bruge et allerede kjendt Apparat. I den Retning vil der ikke være Noget at erindre, det kan være hensigtsmæssigt at benytte Folk, som allerede ere vant til at have med visse Landbrugsforhold at gjøre. — Endelig er der i § 5 foretaget en Forandring, idet det oprindelige Lovforslag gik ud paa, at $\frac{1}{3}$ af Udgifterne skulde refunderes af Statskassen, $\frac{1}{3}$ skulde bæres af Kommunerne og $\frac{1}{3}$ refunderes af Amtsfonden. Man er gaaet til at foreslaa, at Halvdelen skal bæres af Statskassen, en Fjerdedel af Kommunerne og en Fjerdedel af Amtsfonden. Jeg har troet at kunne slutte mig dertil; Dysterne ere gaaede en Del videre, men jeg har maattet erklære for min Person, at jeg ikke kunde gaa videre. Jeg skal blot bemærke, at Bestemmelsen i og for sig ikke indeholder noget Nøt; thi de Bevillingen, som ere givne paa Finansloven til Beskjæmpelse af dette Onde, ere ordnede saaledes, at man gjennem dem har refunderet Halvdelen af Udgifterne; det er det Samme, som nu vil komme til at staa i Paragrafen, og videre behøver man ikke at gaa. — Lovforslagets oprindelige § 6 er udstemt, hvilket jeg ikke har Noget at bemærke imod. — Endelig er der foregaaet endnu en Forandring i Lovforslaget, som oprindeligt havde en Post, som var særlig anvendelig paa Kjøbstæderne og Handelspladserne. Men disse ere indbefattede under Hovedreglen, som Lovforslaget nu er affattet, og Reglen er — det er der gjort opmærksom paa i det andet Thing — maatte blevet noget mindre klart udtrykt i Lovforslagets sidste Paragraf, som gaar ud paa, at Halvdelen af de foranledigede Udgifter bæres af vedkommende Kommunes Kasse, medens den anden Halvdel refunderes af Statskassen. Der blev gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen var mindre korrekt, da Handelspladserne svarede Bidrag til Amtsfonden og altsaa maatte nok burde rettest indbefattes under samme Hovedregel som Landkommunerne. Handelspladserne have Stilling mellem Kjøbstad og Landkommuner. I de fleste Henseender ligne de maatte Kjøbstadkommunerne mest, men Ligheden er ikke helt gennemført og lige overfor Amtsfonden staa de med fuldt Bidrag. Jeg tror, at det

er rettest at lade dem gaa ind under Hovedreglen i § 5, som ogsaa er anvendelig paa Landkommunerne. For Resten er Spørgsmaalet kun eller vil kun blive af theoretisk Interesse, men det kan maatte være korrekt at indføre denne Endring, som i og for sig efter den gjældende Ret vil være det Rette. De Handelspladser, hvorom der kan være Tale, ere jo Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Løgtor, Nørresundby og Silkeborg. Naar man kjenner Forholdene der, er der ingen Grund til at vente, at Loven let vil komme til Anvendelse paa noget af disse Steder; men som sagt, jeg tror, at Endringen vil være betimelig. Jeg har affattet en saadan Endring, som jeg skal være villig til at stille til 2den Behandling, og som jeg kan aflevere allerede ved Slutningen af dette Møde, saa den skal ikke opholde Sagen, og jeg har Grund til at antage, at man i Folkethinget vil være enig i denne ubetydelige Endring. — Jeg skal anbefale Lovforslaget, og naar jeg anbefaler det ganske særlig til at nyde Fremme i Nar, skjønt der kun er kort Tid af Rigsdagssamlingen tilbage, er Grunden den, at man veed, at der i Nar vil indtræde et saakaldt Flyveaar, saa at man altsaa i Nar vil kunne faae Loven anvendt i sit fulde Omfang, medens der vil hengaa adskillige Nar, inden i hvert Fald Under bliver saa stærkt igjen. Der vil derfor kunne være Grund for det høie Thing til at gaa ind paa Lovforslaget, og hvis det kan slutte sig til det, da at gjøre det saa hurtigt, som det efter Omstændighederne kan lade sig gjøre.

Mourier-Betersen: Efter den høitærede Ministers Foredrag er det kun nogle korte Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg maa først og fremmest være den høitærede Indenrigsminister taknemlig for, at han har bragt dette Lovforslag frem, hvortil der har været stor Trang i længere Tid. De Dimensioner, som Oldenborrelarvernes Odelæggelse have taget i den senere Tid, have været saa store, at der har været grundet Anledning til at frygte for, at denne Oldenborreplage kan blive til en almindelig Landplage. I flere Egne er den Stade, som de have forarsaget, meget betydelig og det ikke blot i de bedre Egne, saaledes som f. Ex. i Præstø Amt, hvor de have huseret meget stærkt, men ogsaa i nogle af de mindre gode og fattigere Egne og deriblandt navnlig i Ribe Stift; det er en af de Egne, hvor Oldenborrerne have gjort mest Stade baade paa Græsmarker og Sædmarker og tillige i Plantager. Grunden til, at de ere optraade saa stærkt i denne iøvrigt skovløse Egn ligger i de mange Egetrat, der findes, i hvilke Oldenborrerne have